

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר קרא: (שמות כ"א) וחצו את כספו, כספו של זה ולא כספו של אחר.											!	◇	כו.
ולא תהא שן ורגל חייבת ברשות הניזק אלא חצי נזק מק"ו מקרן: ומה קרן שברה"ר חייבת - ברשות הניזק אינה משלמת אלא חצי נזק, שן ורגל שברשות הרבים פטורה - אינו דין שברשות הניזק משלם חצי נזק											!	◇	כו.
אמר קרא: ישלם, תשלומין מעליא.											!	◇	כו.
ולא תהא קרן ברה"ר חייב מק"ו: ומה שן ורגל שברשות הניזק נזק שלם - ברה"ר פטורה, קרן שברשות הניזק חצי נזק - אינו דין שברה"ר פטורה											!	◇	כו.
אמר קרא: יחצון, אין חצי נזק חלוק לא ברה"ר ולא ברה"י.	רבי יוחנן:										!	◇	כו.
ויהא אדם חייב בכופר מק"ו: ומה שור שאינו חייב בארבעה דברים - חייב בכופר, אדם שחייב בארבעה דברים - אינו דין שיהא חייב בכופר											!	◇	כו.
אמר קרא: (שמות כ"א) ככל אשר יושת עליו, עליו - ולא על אדם.											!	◇	כו.
ויהא שור חייב בארבעה דברים מק"ו: ומה אדם שאינו חייב בכופר - חייב בארבעה דברים, שור שחייב בכופר - אינו דין שיהא חייב בארבעה דברים											!	◇	כו.
אמר קרא: (ויקרא כ"ד) איש בעמיתו, ולא שור בעמיתו.											!	◇	כו.
רגל שדרסה על גבי תינוק בחצר הניזק, מהו שתשלם כופר? מי אמרינן מידי דהוה אקרן, קרן כיון דעבד תרי ותלתא זמני אורחיה הוא ומשלם כופר, ה"נ לא שנא, או דלמא קרן כוונתו להזיק, האי אין כוונתו להזיק?	איבעיא להו:										!	◇	כו.
הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ונגחו לבעל הבית ומת - השור בסקילה, ובעליו - בין תם בין מועד משלם כופר שלם, דברי ר' טרפון	ת"ש: [רבי טרפון]										!	◇	כו.
כופר שלם בתם, לרבי טרפון, מנא - ליה? לאו משום דסבר ליה כרבי יוסי הגלילי											!	◇	כו.
תם - משלם חצי כופר ברה"ר	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]										!	◇	כו.
ומייתי לה מק"ו מרגל, אלמא איכא כופר ברגל.											!	◇	כו.
תנא, מניזקין דרגל מייתי לה.	רב שימי מנהרדעא:										!	◇	כו.
ולפרוך: מה לניזקין דרגל שכן ישנן באש											!	◇	כו.
מטמון.											!	◇	כו.
מה לטמון שכן ישנו בכור											!	◇	כו.
מכלים.											!	◇	כו.
מה לכלים שישנן באש											!	◇	כו.
מכלים טמונים.											!	◇	כו.
מה לכלים טמונים שישנן באדמ											!	◇	כו.
אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה, אלמא איכא כופר ברגל, ש"מ.											!	◇	כו.
ה"נ מסתברא דאיכא כופר ברגל, דאי ס"ד ליכא כופר ברגל, ותנא מניזקין דרגל מייתי לה, לפרוך: מה לניזקין דרגל שכן ישנן ברגל אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה, אלמא איכא כופר ברגל, שמע מינה.	רב אחא מדפתי לרבינא:										!	◇	כו.
אדם מועד לעולם, בין שוגג בין מזיד, בין ער בין ישן.											!	◇	כו.
סימא את עין חבירו, ושיבר את הכלים - משלם נזק שלם.											!	◇	כו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
---	------------------

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
קתני סימא את עין חבירו דומיא דשיבר את הכלים, מה התם - נזק אין, ארבעה דברים לא, אף סימא את עין חבירו - נזק אין, ארבעה דברים לא.														כז
מנא הני מילי?														כח
אמר קרא: (שמות כ"א) פצע תחת פצע, לחייבו על השוגג כמזיד, ועל האונס כרצון.	חזקיה, וכן תנא דבי חזקיה:													כט
האי מבעי ליה: ליתן צער במקום נזק														ל
א"כ, לכתוב קרא פצע בפצע, מאי תחת פצע? ש"מ תרתי.														מ
היתה אבן מונחת לו בחיקו ולא הכיר בה, ועמד ונפלה, לענין נזקין - חייב, לענין ארבעה דברים - פטור, לענין שבת - מלאכת מחשבת אסרה תורה, לענין גלות - פטור, לענין עבד - פלוגתא דרשב"ג ורבנן	רבה:													נ
הרי שהיה רבו רופא, ואמר לו כחול עיני וסימאה, חתור לי שיני והפילה - שיחק באדון ויצא לחרות	דתניא: [רבנן]													נד
(שמות כ"א) ושיחתי - עד שיתכוין לשחתה.	רשב"ג:													נו
הכיר בה ושכחה, ועמד ונפלה, לענין נזקין - חייב, לענין ד' דברים פטור, לענין גלות - חייב, דאמר קרא: (במדבר ל"ה) בשגגה, מכלל דהוה ליה ידיעה, והא הויה ליה ידיעה, לענין שבת - פטור, לענין עבד - פלוגתא דרשב"ג ורבנן.														נז
נתכוין לזרוק שתיים וזרק ארבע, לענין נזקין - חייב, לענין ד' דברים - פטור, לענין שבת - מלאכת מחשבת בעינן, לענין גלות - (שמות כ"א) אשר לא צדה אמר רחמנא פרט לנתכוין לזרוק שתיים וזרק ד', לענין עבד - פלוגתא דרשב"ג ורבנן.														נח
נתכוין לזרוק ארבע וזרק שמנה, לענין נזקין - חייב, לענין ד' דברים - פטור, לענין שבת - באומר כל מקום שתרצה תנוח אין, אי לא לא, לענין גלות - אשר לא צדה, פרט לנתכוין לזרוק ארבע וזרק שמנה, לענין עבד - פלוגתא דרשב"ג ורבנן.														נט
זרק כלי מראש הגג ובא אחר ושברו במקל - פטור, מאי טעמא? מנא תבירא תבר.	ואמר רבה:													נז
זרק כלי מראש הגג והיו תחתיו כרים או כסתות, בא אחר וסלקן או קדם וסלקן - פטור, מאי טעמא? בעידנא דשדייה פסוקי מפסקי גיריה.	ואמר רבה:													נא
זרק תינוק מראש הגג ובא אחר וקבלו בסייף - פלוגתא דר' יהודה בן בתירא ורבנן	ואמר רבה:													נב
הכוהו עשרה בני אדם בעשרה מקלות, בין בבת אחת בין בזה אחר זה - כולן פטורין	דתניא: [רבנן]													נז